

6. ROČNÍK STUDENTSKÉ VĚDECKÉ A ODBORNÉ ČINNOSTI (SVOČ) NA PF UK

AUTOR SOUTĚŽNÍ PRÁCE: Jan Broz

NÁZEV SOUTĚŽNÍ PRÁCE: Soudní deliberace. Ústavní implikace politické teorie.

OBOR: Politologie – teorie práva

POSUDEK VYPRACOVAL: Michal Urban

1. Hodnocení tématu z hlediska jeho aktuálnosti, praktické použitelnosti a teoretického významu

3/3

Zdůvodnění bodového hodnocení:

Autor pro svoji práci zvolil téma vysoce aktuální, které má nesporný teoretický význam (zejména s vědomím toho, že ústavní soudy postupně získávají stále silnější postavení a přitahují proto stále více pozornosti i právních teoretiků) i své zcela konkrétní, praktické souvislosti (soudy i jiné společenské instituce musí rozhodovat – tím větší význam má provedená deliberace, resp. její charakter).

2. Hodnocení pojetí práce (systematika, logická stavba, použité metody, prameny)

5/5

Zdůvodnění bodového hodnocení:

Práce je vystavěna logicky (od vymezení pojmu deliberativní demokracie přes popis modelů ústavněprávní deliberace až po její meze) a vypracována na základě nadstandardního množství pramenů, z nichž naprostá většina navíc není dostupná v českém jazyce. Použité metody považuji za zcela adekvátní zvolenému tématu a jeho pojetí.

3. Hodnocení formální stránky práce (jazyková úroveň, přehlednost, grafická úprava a technické zvládnutí textu)

3/4

Zdůvodnění bodového hodnocení:

Předložená práce je zpracována pečlivě, vzorně graficky upravená, obohacená i o bohatý poznámkový aparát. Přesto se v ní ovšem vyskytuje překvapivě vysoký počet gramatických chyb (některé autor může vyčíst z výtisku práce, který měl k dispozici recenzent a do kterého podle svého zvyku činil při čtení práce své poznámky). Autor má taktéž – předpokládám, že uvědomovaný – sklon k poměrně vědeckému jazyku. To je na jedné straně nesporně výhodou, zejména je-li takové i autorovo myšlení, neboť to u čtenáře vyvolává dojem, že se autor vcelku suverénně pohybuje na poli právní a politické vědy. Past této (zdánlivé?) lehkosti ovšem spočívá v tom, že je snadnější používat mnoho odborných pojmů, než s jejich pomocí něco zásadního sdělit (nebo si všimnout, že postupně forma začíná být důležitější než obsah sdělení). Ale tohoto rizika si je autor nepochybně vědom.

4. Hodnocení obsahové (věcné připomínky k textu, konfrontace s jinými možnými názory, celkové zvládnutí tématu, zhodnocení závěrů práce, do jaké míry mohou být předmětem diskuse při ústním kole)

7/8

Zdůvodnění bodového hodnocení:

Autor dobře vysvětluje koncept deliberativní demokracie a následně představuje teorie jednotlivých autorů, kteří se tomuto tématu věnovali. Ve svém textu se pokouší jejich pohledy konfrontovat, mohl ovšem v tomto zajít dál – popisuje vždy pohled jednoho autora a ten poté na několika místech srovná s jinými teoriemi, zajímavé by ovšem bylo, kdyby všechny vybrané teorie

zkusil spojit na jednom místě (neříkají všichni vybraní autoři – byť jinými pojmy a s trochu odlišnými akcenty – vlastně to samé? V čem jsou mezi nimi zásadní rozdíly?). Celkově nicméně k práci žádné závažnější výhrady nemám, autor své téma uchopil velmi zrale. Dílčí výhrady či výzvy k detailnějšímu vysvětlení pak obsahují níže uvedené otázky.

5. Stručně celkové hodnocení práce a celkový počet bodů¹

18/20

Celkové hodnocení vychází z dílčích hodnocení výše. Domnívám se, že se jedná o vysoce kvalitní práci, která svědčí o autorově ponoření se do tématu (ostatně, v letošní práci navazuje na svoji práci z minulého roku, tj. vymezenému tematickému okruhu se nevěnuje poprvé), schopnosti osvojit si celou řadu poměrně složitých teorií a úsilí tyto teorie podrobit kritice. Předložená práce je velmi důstojným pokusem o porozumění a popsání problematiky soudní deliberace.

Otázky k ústní obhajobě:

1. Podle které z teorií, které autor nastínil ve své práci, nejčastěji rozhoduje český ústavní soud?
2. Autor tvrdí, že dává ve své práci značný prostor teoriím J. Rawlse a J. Habermase nikoli pro „zvučnost jejich jmen“, ale pro „nejpropracovanější přístup k problematice koexistence principů demokratického ústavního státu“. Mohl by blíže vysvětlit, s jakými autory je porovnával a v čem konkrétně (vedle toho, že jsou jejich jména – alespoň prozatím – méně zvučná) za nimi zaostávají?
3. Mohl by autor blíže objasnit teorii Ch. Zurna týkající se horizontální a vertikální dělby ústavních kompetencí?

V Praze dne 24. května 2013

JUDr. Mgr. Michal Urban, Ph.D.

¹ Celkový počet bodů je součtem bodů udělených v předchozích čtyřech kategoriích.